

خروش خون

سیاوش

(پهلوانی در منظوم سیاوش نامه گردی)

مؤلف:

دکتر زهرا سعیدی

(عضو هیئت علمی دانشگاه حکیم نیشابوری)

بهار ۱۳۹۸

سرشناسد	چمشیدی، زهرا، ۱۳۶۶-	عنوان قراردادی: سیاوش نامه. شرح
عنوان و نام پدیدآور	خروش خون سیاوش: پژوهشی در منظومه سیاوش نامه کردی / مولف: زهرا چمشیدی.	
مشخصات نشر	کرمانشاه: انتشارات سارینا پژوه، ۱۳۹۸.	
مشخصات ظاهری	۱۷۱ س: ۲۱/۵۱۲/۵۰ س.م.	
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۸۵۰۳-۴۹-۱	یادداشت: کتابنامه: ص: [۱۴۳]-۱۴۷.
وضعیت فهرست‌نویسی	فیبیا	عنوان دیگر: پژوهشی در منظومه سیاوش نامه کردی
موضوع	الماس خان کندوله‌ای، قرن ۱۲ق. سیاوش نامه-نقد و تفسیر	
موضوع	شعر کردی- قرن ۱۲ق.- تاریخ و نقد	موضوع: شعر حماسی کردی- تاریخ و نقد
موضوع	Kurdish poetry-18th century- History and criticism	
موضوع	Epic poetry, Kurdish - History and criticism	موضوع: شعر کردی- قرن ۱۲ق.
موضوع	Kurdish poetry-18th century:	موضوع: شعر حماسی کردی
موضوع	Epic poetry, Kurdish	
رده‌بندی کنگره	۸۰۱۳۰ ج ۴۳ / ک ۳۲۵۶ PIR	
رده‌بندی دیویی	۸۰۱۳۰	شناسه افزوده: الماس خان کندوله‌ای، قرن ۱۲ق. سیاوش نامه. شرح
شماره کتابشناسی ملی	۵۶۵۱، ۶۱:	

نشر سارینا پژوه

- نام کتاب: خروش خون سیاوش
- مؤلف: دکتر زهرا چمشیدی
- ناشر: انتشارات سارینا پژوه
- نوبت چاپ: اول ۱۳۹۸
- شمارگان: ۱۰۰۰ جلد
- قیمت: ۲۰۰۰۰ ریال
- تعداد صفحه: ۱۷۱ ص
- لیتوگرافی، چاپ و صحافی: سارینا پژوه
- شماره شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۵۰۳-۴۹-۱

پیشگفتار مؤلف

کشور ما ایران، یکی از کشورهایی است که اقوام مختلف را در خود گرد آورده است و این اقوام هزاران سال است که با صلح و دوستی در کنار یکدیگر زندگی می کنند. یکی از این اقوام که پیشینه ای چند هزار ساله دارد قوم گُرد است که در مناطقی گسترده از ایران و خارج از ایران ساکن هستند، اما روی سخن ما در این جستار، قوم گُرد سرزمینمان است.

ایر قُردم علاوه بر پیشینه تاریخی خود، ادبیاتی استوار و سترگ اعم از رسمی و غیررسمی دارد که مطالعه و بررسی آثار این زبان می تواند گره گسای بسیار، از ابهامات سایر متون باشد. پر واضح است که ادبیات هر قومی دیرگرنده ذهنیات، علایق، اخلاق و آرزوهای آن قوم است و بسیاری از آثارها و افکار درونی شده آنان را به نگارش درمی آورد. ادبیات گُردم محملی است برای بررسی خیل عظیمی از انگاره های زبانی و غیر زبانی، کلامی و غیر کلامی، عامیانه و رسمی، جد و طنز و ...

در این میان سهم متون حماسی گُردی در میان سایر آثارهای ادبی، سهمی والا و ارزشمند و مورد علاقه شاعران گُرد زبان است. یکی از این شاعران خوش قریحه که توانایی شگرفی در اشعار

رزمی و بزمی دارد، الماس‌خان کندوله‌ای کرمانشاهی است که همان‌گونه که از نامش برمی‌آید از گردان کندوله‌ای کرمانشاه است. غالب اشعار این شاعر به زبان گورانی است که زبان گورانی زبان ادبی آثار گُردی کرمانشاهی است و از نظر وزن، شباهت بسیار زیادی به وزن اشعار ایران پیش از اسلام دارد.

یکی از آثار شیوا و مهم الماس‌خان کندوله‌ای، منظومه حماسی سیاوش‌نامه است. در بخش اول این منظومه که در اصل بازآفرینی داستان سیاه‌پوش شاهان فردوسی است، بسیاری از جزئیاتی را که گاه فردوسی به آنها اشاره کرده، مطرح کرده است و از این راه، بسیاری از ناگفته‌های داستان سیاوش را بیان می‌کند. در بخش دوم منظومه که بررسی زندگی کیخسرو در توران تا رسیدن او به پادشاهی و سپس رفتن بی‌بازگشت او را در بر می‌گیرد، شاعر دخل و تصرف بیشتری در اصل داستان روا داشته و جنگ اصلی کیخسرو با افراسیاب را تنها با رشادت رستم و رزندان و خانواده رستم پیش می‌برد و از این راه، عشق و مهر رستم را به دل‌آوری بی‌چون و چرای رستم در حماسه‌ها را بیان می‌کند.

ما در کتاب حاضر در سه فصل به بررسی نکات اسطوره‌ای، حماسی و مردم‌شناسی و گاه نشانه‌شناسی منظومه سیاوش‌نامه

گردی پرداخته‌ایم. در بخش اول شباهت‌ها و تفاوت‌های داستان
سیاوش در شاهنامه و سیاوش‌نامه را بررسی کرده‌ایم و بخش دوم
را به بررسی این موضوع دربارهٔ کیخسرو اختصاص داده‌ایم. در
بخش سوم به شرح و تحلیل بعضی از نکات مردم‌شناسی، داستانی
و ادبی این اثر پرداخته‌ایم.

در پایان یادآور می‌شود که آثار زبان گردی به دلیل قدمت و
اهمیت زبان مردمی که دارای این زبان هستند، می‌تواند اساس
بسیاری از تحقیقات زبانی، ادبی، مردم‌شناسی و فرهنگی قرار گیرد
و از این راه، سمات علمی شایانی به پیکره فرهنگی ایران عزیزمان
تقدیم کند. پیکره‌ای که تنها با تقویت زبان‌ها، گویش‌ها، آداب و
رسوم، ادبیات فولکلور، سرودها و سوره‌های اقوام مختلف ایرانی
می‌تواند پایا و زایا باقی بماند.

به امید پایداری زبان‌ها و گویش‌ها، اهداف و متعدد سرزمین
پر از مهر و تاریخ و فرهنگمان، ایران بزرگ! باشا که ای دل‌داد!

دکتر زهرا جمشیدیان، ۱۳۹۸/۱۰/۲۰

سبزوار، دانشگاه حکیم سبزواری

فهرست

صفحه

عنوان

ج

مقدمه

فصل اول: جلوۀ سیاوش در منظومۀ سیاوش نامه

۱	۱-۱. کینه کاووس نسبت به سیاوش
۱	۱-۱. سیاوش
۱۱	۱-۱. آمدن سیاوش به ایران
۱۳	۱-۱. ۳. باجرای سودابه
۱۴	۱-۱. ۴. با تو
۱۸	۲-۱. قتل سیاوش در ایران
۱۸	۱-۲-۱. توطئه سرداران قتل
۲۰	۲-۲-۱. سپردن خبر مرگ سیاوش
۲۲	۳-۲-۱. حمله شیرنگ به جلّان
۲۶	۴-۲-۱. جنازه را به امانت به خاک سپردن
۲۹	۵-۲-۱. خواب دیدن کاووس
۳۴	۶-۲-۱. تفاوت در نحوه مرگ سودابه و کاووس

فصل دوم: جلوۀ کیخسرو در منظومۀ کیخسرو نامه

۴۱	۱-۲. پادشاهی هفت ساله زال در ایران
۴۳	۲-۲. آگاهی از وجود کیخسرو
۴۷	۳-۲. آمدن کیخسرو همراه گیو به ایران
۵۳	۴-۲. پناه گرفتن کیخسرو و همراهان در قلعه کنار دریا
۵۶	۵-۲. سپاهیان رستم

**فصل سوم: پاره‌ای از نکات داستانی، فرهنگی و
مردم‌شناسی منظومهٔ سیاوش‌نامه**

۷۷	۱-۳. همت‌خواهی
۸۱	۲-۱. چَمَری
۹۱	۳-۲. ورود عناصر دین اسلام در ساختار داستان
۱۰۳	۴-۱. شیوهٔ نقلی
۱۰۸	۵-۳. دیر و موی
۱۲۳	۶-۳. زن و اندیشهٔ شاعر
۱۲۷	۷-۳. ارتباط غیر کلامی در منظومهٔ سیاوش‌نامه
۱۴۱	کلام آخر
۱۴۳	منابع و مآخذ

ادبیات گران سنگ گردی، بخشی از اصیل ترین و مهم ترین حکایات، ضرب المثل ها، آثار علمی، حماسی، غنایی، عرفانی و... را از مردمان نژاده گرد به همراه دارد. پیشینه قوم کرد به کهن ترین تمدن ها و حکومت های ایرانی؛ یعنی هم دوره با ورود آریاها به ایران برمی گردد. فردوسی در شاهنامه از این قوم در عصر پیشدادیان یاد می کند؛ یعنی در ولین بخش شاهنامه و در دوره ضحاک:

کون کردان تخمه دارد نژاد کز آباده ناید به دل برش یاد
(فردوسی: ۳۷/۵۷/۱/۱۳۸۶)

آنچه که از اینجا است دارد وجود منظومه های رزمی و بزمی پرشماری است که از زبان کردی به جای مانده است؛ منظومه هایی که با بهره گیری از سنت های حماسی بسیار پراچ و استوارند. این آثار محلی گاه تنها به ترجمه بخش های از شاهنامه فردوسی پرداخته اند و گاه ضمن نقل داستان های شاهنامه، به نکات پوشیده که در شاهنامه فردوسی نیامده است اشاره می کنند که بسیاری از بهامات داستان های شاهنامه را تا حدودی رفع می کنند.

زبان گردی از لحاظ خانواده زبانی، متعلق به شاخه هندوارایی از خانواده زبان های هندواروپایی است و از لحاظ چگونگی ترتیب قرار گرفتن سازه ها در جملات و یا به عبارتی دیگر، نحوه قرار گرفتن ترتیب متعارف کلمات مانند زبان فارسی از الگوی: فاعل + مفعول + فعل پیروی می کند (نک: شهابی و همکاران: ۱۳۹۶: ۴۲).

ادبیات کردی شامل حجم عظیمی از روایت‌های شفاهی و نوشتاری است و در این میان روایات شفاهی دارای اهمیتی بیشترند. ادبیات محلی یا فولکلوریک و شفاهی در میان همه جوامع اعم از صنعتی و غیرصنعتی اهمیت بسیار دارد.

یادگیری ادبیات شفاهی از جهت این‌که دربرگیرنده زندگی اجتماعی مردم، طرز معیشت، آداب و رسوم، ذوق و زیباشناسی اعمال، متقیانه، تاریخ تکامل جوامع می‌باشد، حائز اهمیت است. برای درک حوادث مهم تاریخی در دوره‌های مختلف، چگونگی تکامل ادراک و تفکرات خلی، مبارزات، اییی‌بخش و آزادی خواهانه مردم و... شناخت گونه‌های فولکلوریک دارای اهمیت علمی و ادبی و تاریخی ویژه‌ای است (مارکس و دیگران، ۱۳۵۹: ۸ و ۹).

همان گونه که بر ارباب فسل به سیده نیست، بررسی شخصیت‌های حماسی در متون و منظومه‌های کردی به دلیل اصالت زبان، اندیشه و تاریخ غنی مناطق کردنشین از جمله منصفه غربی ایران حائز اهمیت فراوان است. همان گونه که در سطور گذشته اشاره شد منظومه‌ها و داستان‌های حماسی و پهلوانی کردی را می‌توان در دسته شفاهی و نوشتاری مورد مطالعه قرار داد. منظور از شفاهی آن دسته از داستان‌ها و روایاتی است که در فرهنگ شفاهی مردم به‌جای مانده است و منظور از نوشتاری، آن دسته از نوشتارهاست که در متن‌های دینی، ادبی و تاریخی کردها باقی مانده است (چمن‌آرا، ۱۳۹۰: ۱۲۲).

یکی از منظومه‌های حماسی کردی سیاوش‌نامه است که نسخه‌هایی چند از آن باقی مانده است. این منظومه سروده الماس خان کندوله‌ای شاعر نام‌آشنای کرمانشاه است.

الماس خان‌بن احمد که او را الماس خان کندوله‌ای و میرزا الماس خان و سرهنگ الماس خان نیز گفته‌اند در سال ۱۱۱۸ هجری قمری در روستای کندوله از توابع کرمانشاه دیده به جهان گشود و تحصیلات خویش را در کرمانشاه، سنندج، شیراز و اصفهان ادامه داد و فقه و تاریخ و فنون ادب را فراگرفت (بوره‌کیمی، ۱۳۶۷: ۲۸). او ابتدا در سپاه والی کرمان سرهنگ و پرچمدار بود (صالحی، ۱۳۸۰: ۱۶۱) و بعدها در دوران پادشاهی نادرشاه افشار (۱۱۴۸-۱۱۶۰ ه.ق.) به عنوان فرمانده سپاه سنندج، به سمت نادر درآمد و با شجاعت و دلاوری خود، نزد نادر جایگاه ویژه‌ای یافت؛ این که در جنگی که در سال ۱۱۴۶ هجری قمری میان نادرشاه افشار و کرکوک با توپال عثمان پاشا درگرفت، نادر شکست خورد و چون بخشی از لشکریان عامل شکست را قصور عمدی الماس خان می‌دانستند، نادر سرهای وفادار خود را که عمری به او خدمت کرده بود، به طرز شدیدی مجازات کرده کندوله تبعید کرد (گجری، ۱۳۷۸: ۲۷۲).

ازین پس الماس خان صحنه جنگ را ترک و در کندوله، کسبی آرام و مناسب را برای اقامت اختیار می‌کند و شمشیر را کنار می‌گذارد (صالحی، ۱۳۸۰: ۱۶۴) و با باغداری و تصنیف شاهنامه کردی و

تنبورنوازی روزگار می‌گذراند (شریفی، ۱۳۷۴: ۹۴۷). پس از مدتی، نادرشاه از کرده خویش پشیمان می‌شود و یکی را همراه با هدایایی به سوی الماس‌خان می‌فرستد تا از او دلجویی کرده، مسئولیت اخذ مالیات مناطقی از کرمانشاه را به او واگذار کند، اما زمانی که پیک به ندوله می‌رسد، مردم را در حال تشییع جنازه الماس‌خان می‌بیند. به نظر می‌رسد از این نظر سرنوشت الماس‌خان شبیه به فردوسی بزرگ است (نک: کزازی کرمانشاهی، ۱۳۹۴: ۱۸).

از الماس‌خان آثاری برجای مانده است که از آن میان می‌توان به رستم و سهراب، رستم را سفندیار، ضحاک و کاهوه آهنگر، شیرین و فرهاد، رستم و اشکریس، سیارش‌نامه و... اشاره کرد (نک: کندوله‌ای، ۱۳۷۳: ۲۵). منظومه حماسه سیاوش‌نامه یکی از آثار ارزشمند ادب بومی و محلی است که سراینده آن با توجه به داستان سیاوش در شاهنامه فردوسی و ذکر نکاتی دیگر که به نظر می‌رسد از سنت نقل شفاهی شاهنامه آبخور گرفته باشد، آن را با شریانی دلکش و در وزن معروف اشعار کردی؛ یعنی ده‌هجایی سروده است.

نکته‌ای که ذکر آن لازم به نظر می‌آید این است که وزن شعر کردی عددی یا هجایی است و آن وزنی است که اصوات را از روی عدد و قطع نظر از ویژگی‌های وزنی و زبانی منظم می‌کند؛ یعنی در وزن عددی، معیار، شمارش هجاهاست و تعداد هجاها اهمیت دارد، نه کمیت و کیفیت هجا؛ نظیر کوتاهی، بلندی، شدت، ضعف، تکیه و مانند

آن» (سارایی، ۱۳۸۲: ۴۵). می‌توان وزن ده هجایی را قدیمی‌ترین و معمول‌ترین وزن شعر کردی دانست. برخی زبان‌شناسان و ایران‌شناسان چون کریستین سن، بنونیست و دیگران وزن شعر در ایران باستان را هجایی دانسته و نمونه‌هایی از گائاه‌ها، بندهشن، درخت آسوریک و یادگار زیران را که متشکل از هجاهای شش تا یازده هجایی است، خواه این مدعا قرار داده‌اند. بنابراین احتمال می‌رود شعر کردی پیراشاردار و دربردارنده ویژگی‌های وزنی شعر پیش از اسلام باشد (چمن‌آرا، ۱۳۳۰: ۳۱۰).

خلاصه سیاهوش نامه کردن

داستان سیاهوش نامه با ذکر پیداشدن دختری زیبارو در نخجیرگاه توسط طوس و گیو و اختلاف آن‌ها بر سر تصاحب او و بردن شرح اختلاف به نزد کیکاووس و شیفتگی کیکاووس به دختر و ازدواج با او آغاز می‌شود. این دختر پس از مدتی از کاووس باز می‌گیرد و سیاهوش را به دنیا می‌آورد. با تولد سیاهوش، ستاره‌شماران از او شوم می‌دانند و کاووس قصد جان او می‌کند. به اصرار زال و خدای رستم، کاووس از قتل فرزندش منصرف می‌شود و او را به رستم می‌سپارد.

رستم سیاهوش را تا جوانی می‌پرورد و سیاهوش در فنون رزم و جزم سرآمد جهانیان می‌شود. در این هنگام رستم برخلاف میل سیاهوش، به اصرار او را به نزد پدر بازمی‌گرداند. با رفتن او به دربار کاووس، سودابه به او دل می‌بندد و برای تصاحب او توطئه‌هایی می‌چیند. پس از

ماجرای بسیار سیاوش برای دفع فتنه تورانیان (گلباد و گلنار) روانه جنگ می‌شود.

سیاوش تورانیان را شکست می‌دهد و گلنار و گلباد را اسیر می‌کند و با فرستادن نامه‌ای از پدر تعیین تکلیف می‌خواهد. کاووس فرمان به شستن اسرا می‌دهد؛ اما سرشت پاک سیاوش او را از این کار باز می‌دارد و رای دوری از کینه پدر و دسیسه‌های سودابه به توران پناهنده می‌شود. در راه او را گرامی می‌دارد و دختر خود را به همسری او درمی‌آورد؛ اما پس از مدتی به توطئه سران تورانی سیاوش را به قتل می‌رساند.

سیاوش قبل از کشته شدن شبی در خواب از قتل خود به دست افراسیاب آگاه می‌شود و به ویکس می‌گوید که از او کودکی به نام کیخسرو زاده می‌شود که با آمدن گیو به دنبال او، انتقامش را از افراسیاب می‌گیرد. پس از مرگ سیاوش کاووس خوابی می‌بیند و از مرگ پسر آگاه می‌شود. نامه‌ای به افراسیاب می‌فرستد و فرزند را طلب می‌کند اما افراسیاب به دروغ متوسل می‌شود و مرگ را چندی پیش سیاوش به مرگ طبیعی در گذشته است. با انتشار خبر مرگ سیاوش، رستم به ایوان کاووس می‌رود و موی سودابه را به استران می‌برد و او را به دو چابک‌سوار می‌سپارد. شب هنگام آن‌ها سر سودابه را برای رستم می‌آورند. رستم به توران حمله کرده و آنجا را با خاک یکسان

می کند و سپس به هندوستان می رود. پس از این وقایع کیکاووس می میرد و کشور بی شاه می شود.

بعد از مرگ کیکاووس ایران دچار جنگ داخلی می شود تا این که زال به مدت هفت سال زمام امور را به دست می گیرد. زال بعد از هفت سال، از ستاره شماران خبر می یابد که از نسل سیاوش کودکی در توران بی مانده است و به همین دلیل گیو را برای یافتن او روانه می کند. گیو هفت سال در توران به دنبال کیخسرو می گردد، تا این که روزی صد سوار تورانی کازم جنگ را می بیند. از آن ها می پرسد که عازم جنگ با چه کسی هستید و آن ها می گویند که به فرمان افراسیاب برای کشتن کیخسرو می روند.

گیو با شنیدن این سخنان از صد سوار را می کشد و خود را به کیخسرو می رساند. با آمدن او، کیخسرو بلافاصله او را می شناسد و بیان می دارد که سیاوش پیش از مرگ آمدن گیو را به فرنگیس گفته است. سپس گیو و کیخسرو به نزد فرنگیس می روند و گیو ماجرای قتل آن صد سوار و نیت شوم آنان را برایشان بازگو می کند و از آنان می خواهد که هر چه زودتر به سوی ایران رهسپار شوند.

فرنگیس از کیخسرو می خواهد که شبرنگ بهزاد، اسب پدرش را صدا کند تا آن حیوان به فرمان یزدان به سوی او بیاید و کیخسرو نیز چنین می کند. با آمدن بهزاد، داغ مرگ سیاوش برای فرنگیس تازه می شود و بعد از مویه بسیار، راهی ایران می شوند. هنگام آمدن،

فرنگیس از گیو می‌خواهد که بی‌سروصدا از فسیله پدرش افراسیاب، برای او اسبی بیاورد، اما سربازان افراسیاب گیو را می‌بینند و ماجرای فرار آنان آشکار می‌شود.

گیو مجبور می‌شود با آنان بجنگد و پس از شکست دادن آنها به سرعت از آنجا دور می‌شوند. پس از این ماجرا افراسیاب، پیران و یسه را به جست‌وجوی آنان می‌فرستد و پیران با یافتن آنها، قصد کشتن گیو و ازگرداندن کین سرو و فرنگیس می‌کند. گیو با او درگیر می‌شود و او را شکست می‌دهد و هنگامی که قصد کشتن او را دارد با پایمردی کیخسرو و سرگیس از میان او می‌گذرد. آنها سپس به سوی دریای مرز ایران و توران راه می‌شوند، اما زمانی که قصد گذر از آب را دارند مأموران دریابار از ترس افراسیاب راضی نمی‌شوند که کشتی یا قایقی در اختیار آنان قرار دهند. کیخسرو سفول دعا می‌شود و به فرمان خدا، سطح دریا یخ می‌زند و منجمد می‌شود. آنها به راحتی از آن می‌گذرند. هنگام گذر آنها از دریا، جام جهان‌نما از دریا خارج می‌شود تا در خدمت کیخسرو باشد. این جام که نشان سلطنت و پادشاهی است، توسط کیومرث برای کیخسرو در دریا نهاده شده است.

بعد از گذر آنها از دریا، سپاهیان افراسیاب به رهبری پیران به کشتی‌ها سوار می‌شوند و به تعقیبشان می‌پردازند. در کنار ساحل، قلعه‌ای مرزی وجود دارد و گیو با ترساندن فرمانده قلعه از کینه‌خواهی رستم، او را متقاعد می‌کند که به خود و همراهانش پناه دهد. در این

هنگام سپاه افراسیاب به دسته‌هایی تقسیم می‌شوند و راه‌های گریز گیو، کیخسرو و فرنگیس را سد می‌کنند.

گیو که راه فرار را بسته می‌بیند، قاصدی به زابل و نزد رستم می‌فرستد و از او استمداد می‌طلبد. با شنیدن ماقوع، رستم سپاهی گران از زابلیان، فرزندان و نوادگان خود تشکیل می‌دهد و به سوی قلعه می‌رود. هر کدام از فرزندان و نوادگان رستم، فرماندهی چند هزار نفر را به عهده می‌گیرند و دسته دسته روان می‌شوند. هریک از این دسته‌ها هنگام رسیدن به دسته‌های سربازان افراسیاب با آنان پیکارهایی سخت می‌کنند. کار پیروز می‌شوند و گاهی شکست می‌خورند. در نهایت، با آمدن رستم، سپاه افراسیاب شکست می‌خورد و کیخسرو و سپاهیان به ایران باز می‌گردند و دوران پادشاهی کیخسرو آغاز می‌شود. آنچه که در این منظومه بیش از همه جلب توجه می‌کند، وجود تفاوت‌هایی است با اصل داستان سیاوش در شاهنامه فردوسی. همان‌گونه که در پیشگفتار مؤلف بیان شد ما در فصل اول به بررسی و تحلیل تفاوت‌های شاهنامه و سیاوش‌نامه دربارهٔ بدگی و سرنوشت سیاوش می‌پردازیم. در فصل دوم این تفاوت‌ها را دربارهٔ ماجراهای کیخسرو در دو کتاب مذکور بررسی می‌کنیم و در فصل سوم نکات محتوایی و داستانی سیاوش‌نامه را تحلیل می‌کنیم.